

opusdei.org

40-årsdagen av överlämnandet av den apostoliska konstitutionen "Ut sit".

Den 28 november 1982
upprättade Johannes Paulus II
Opus Dei som en
personalprelatur genom den
apostoliska konstitutionen "Ut
sit", som överlämnades till den
salige Álvaro del Portillo (då
Opus Deis förste prelat) den 19
mars 1983.

2023-11-25

År 2022 ändrade påven Franciskus artiklarna V och VI i "Ut Sit" med Motu Proprio "Ad charisma tuendum" (14 juli 2022) och bekräftade de väsentliga aspekterna av denna apostoliska konstitution

På denna årsdag erbjuder vi utdrag ur flera färskva intervjuer som gjorts med msgr Fernando Ocariz med andledning av motu proprio "Ad charisma tuendum" och den efterföljande revideringen av Opus Deis stadgar.

Vi vet att arbetet med att ta fram det förslag om ändringar av stadgarna som skall läggas fram för den helige fadern har inletts med Dikasteriet för prästerskapet. Hur upplever ni denna process?

Vi försöker följa den helige faderns anvisningar med en sons uppriktiga lydnad och med en önskan om - som påven Franciskus själv påpekat - att de ska tjäna till att stärka Opus Deis väsentliga aspekter, som finns i dess karisma. Detta är vad jag uttryckligen bett om i flera meddelanden till Opus Deis medlemmar: att vara mycket förenade, just i denna uppriktiga lydnad, genom att följa den helige Josemarías och hans två första efterföljares exempel. Det är den helige Ande som leder kyrkan. Därför ska vi även i dessa tider leva i fred och frid.

(Agencia Ecclesia, Portugal, 19/10 2023)

.....

Kan lekfolkets förhållande till Verket komma att förändras, och

kan denna "specifika kallelse" komma att behöva finna sin egen teologiska och kanoniska status i kyrkan?

I kyrkan kommer livet först, sedan normen: med andra ord, för att använda påven Franciskus uttryck, överträffar verkligheten idén.

I den helige Josemarías hjärta sådde Gud fröet till ett budskap. Och vad var budskapet? Att återupptäcka värdet av de troendes vanliga liv ur ett kallelse-perspektiv: Gud har anförtrott män och kvinnor den gudomliga uppgiften att bygga världen (familjen, grannskapet, arbetet, utvecklingen, konsten, underhållningen) som Guds barn i Jesus Kristus.

Utifrån den grundande inspirationen måste detta budskap förkunnas och levas i en konkret anda, med hjälp av en institution, Opus Dei. Och denna institution har från början, och med

tiden i tilltagande grad, varit en familj inom Guds folk, bestående av kvinnor och män, lekmän och präster, med en enhetlig kallelse, utbildning och anda, med en verksamhet som kompletterar och inte konkurrerar med den i stiftet och församlingarna, vars lekmannamedlemmar förblivit underordnade sina stift och församlingar. Därför går denna verklighet före den kanoniska ramen och är Opus Deis raison d'être.

(Agencia Ecclesia, Portugal, 19/10 2023)

.....

Det förefaller som om åtgärden [motu proprio] upplöser det som är specifikt för Verket inom den katolska kyrkan, är det så?

Låt mig vänligen säga emot. Det specifika med Opus Dei ligger i dess

karisma eller anda, snarare än i dess "juridiska dräkt". Dess kärna är den universella kallelsen till helighet genom arbete och livets vanliga realiteter. Påven betecknar, i Ad charisma tuendum, detta budskap som en "Andens gåva som den helige Josemaría mottog", det vill säga som en karism. Jag upprepar: detta är det verkligt relevanta specifika. I själva verket bekräftar påven Franciskus med detta motu proprio bullan Ut sit, med vilken Johannes Paulus II upprättade Opus Dei som en prelatur: han modifierar två tillfälliga aspekter och bekräftar den essentiella karismen.

Opus Dei kännetecknas av en egenskap som är lika vardaglig som arbetet: arbetets relevans som en plats för mötet med Gud, oavsett om man befinner sig i Silicon Valley eller i en förort till Kinshasa, om man arbetar som lokförare i Madrids

tunnelbana eller som lärare i en skola i i en förort till en storstad.

Opus Dei har ingen önskan att vara ett undantag inom kyrkan. Dess juridiska förslag har sökt den formel som bäst passar verkligheten för lekmän som, genom en kallelse och med prästers pastorala omsorg, vill följa Kristus i den verklighet som är familjelivet, arbetslivet och sällskapslivet, inom ramen för sina respektive partikulära kyrkor. Det faktum att Opus Dei hittills har varit den enda personalprelaturen kan ha uppfattats som något "exceptionellt", men det är verkligen inte det: tvärtom tror jag att det skulle vara mycket bra om det fanns andra personalprelaturer som kunde bidra till evangeliseringen av många miljöer som är i särskilt behov av kristen inspiration.

(Från intervjun med *El País Semanal*, 27/8 2023)

Vissa medlemmar av prelaturen har uttryckt sina frågor och sin oro över denna fråga i media och på sociala medier. Förstår du dessa uttalanden, särskilt de som talar om en attack? Fruktar du att vissa personer använder Opus Dei som ett verktyg för att underblåsa oppositionen mot påvedömet?

Det är förståeligt att frågor, tvivel och oro väcks, också på grund av vissa tolkningar som har publicerats, som ger uttryck för en världslig syn på saken, som om det var en fråga om att "vinna eller förlora makt", något som inte hör hemma i kyrkan.

I mitt första brev som prelat skrev jag: »Att öka den ömsesidiga uppskattningen mellan de troende i kyrkan, och mellan de mest diversifierade grupperna som kan finnas i kyrkan, är en del av vårt

uppdrag i Guds barns stora familj.«
Och jag citerade grundaren: »Det främsta apostolatet som vi kristna har att utföra i världen, det bästa vittnesbördet om tron som vi kan ge, är att bidra till ett klimat av sann kärlek i kyrkan.«

Med tanke på detta har jag ibland erinrat mig det exempel jag en gång såg i den dåvarande kardinalen Ratzinger, vars kärlek till kyrkan och påven, stark och grundad på tro, gick bortom känslor. I ett kritiskt ögonblick för kyrkans enhet, som vid den tidpunkten hotades av vissa, hörde jag honom säga från djupet av sitt hjärta: »Varför kan de inte förstå att utan påven är de ingenting!«

*(Agencia Ecclesia, Portugal,
19-10-2023)*

Vissa ser det som ett avskaffande av ett privilegium, en viss degradering och en markering från en mer progressiv kyrka mot en mer konservativ värld ... En gammal konflikt mellan jesuiter och Opus Dei.

Påven Franciskus fick en liknande fråga, och han påpekade att det var en världslig tolkning, som missar den religiösa dimensionen. Jag tror att det alltför ofta finns en tendens att läsa verkligheten i termer av makt och polarisering, med grupper som står i opposition till varandra och inte förstår varandra. Men i kyrkan bör en annan logik råda, den av tjänst och samarbete. Vi sitter alla i samma båt och är öppna för att få hjälp att bli bättre.

När det gäller den gamla konflikten som ni nämner kan jag för min del säga er att jag är en före detta elev vid jesuitskolan i Madrid, och jag är

mycket tacksam för den utbildning och det exempel som jag har fått från jesuiterna.

(Från intervjun med *El País Semanal*, 27/8 2023)

Hur är de stadgar som ni har lämnat in till påven utformade och hur har ni arbetat med denna fråga? Vad kommer att förändras från och med nu?

I april höll vi en generalkongress för Opus Dei i Rom, under vilken ett förslag till ändringar av stadgarna utarbetades, i enlighet med påvens uttryckliga begäran, för att överlämnas till Heliga stolen. I denna uppgift har vi vägletts av två grundläggande kriterier: trohet till den helige Josemarías karisma och följsamhet till den vilja som uttryckts av den helige fadern. Som påven

begärde i sitt motu proprio har vi försökt att tydligare uttrycka Opus Deis karismatiska dimension, som levs och förverkligas i gemenskap med de partikulära kyrkorna och med de biskopar som presiderar över dem. Men det är upp till Heliga stolen att godkänna och tillkännage dessa förändringar, så därför är det logiskt att jag inte har något ytterligare att tillägga.

(Från intervjun med *El País Semanal*, 27/8 2023)

.....

Kan detta vara ett tillfälle att återställa den ursprungliga karisma som förmedlades av den helige Josemaría Escrivá?

Det handlar inte om att återställa den, eftersom den inte har gått förlorad eller tappat i kraft, utan om att fördjupa den och fortsätta

ansträngningarna att leva den troget. På detta sätt hoppas vi kunna svara på den helige faderns uppmaning: genom att vårda Opus Deis karisma, så att den, när vi bär den in i framtiden, kännetecknas av samma fräschör som den hade när den helige Josemaría förmedlade den till oss. Detta innebär att vi ska engagera oss mer för att »sprida kallelsen till helighet i världen, genom helgandet av arbetet familjen och sociala åtaganden« (Motu proprio *Ad charisma tuendum*).

*(Agencia Ecclesia, Portugal,
19-10-2023)*

.....

Hur tolkade ni den förändring av bandet till Heliga stolen som påven fastställer genom motu proprio *Ad charisma tuendum*? Påven understryker att han vill att

auktoritet ska vara »mer baserad på karisman än på hierarkisk auktoritet«.

Karisma och hierarki kompletterar varandra i kyrkan, de står inte i motsats till varandra. Karismer har sitt existensberättigande i den tjänst de utför för kyrkan som helhet. För att sprida dem i kyrkan och i världen översätts de därför vanligtvis till institutionella realiteter.

Urskiljandet av karismer faller under kyrkans auktoritet, och Opus Dei har varit beroende av kyrkans auktoritet i vart och ett av sina institutionella steg. Med reformen av kurian har påven Franciskus främjat förändringar i många institutioner och organ för att gynna en mer dynamisk evangelisation. Det är syftet med det motu proprio som ni nämner. Därför arbetar vi för att troget svara på påvens begäran, och till exempel är vi medvetna om att

det viktiga inte är huruvida prelaten bär ett pektoralkors eller inte, utan huruvida Opus Deis medlemmar och andra människor fullt ut kan leva denna karisma inom kyrkan.

(De la entrevista concedida a *El País Semanal*, 27-8-2023)

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/40-arsdagen-av-overlamnandet-av-den-apostoliska-konstitutionen-ut-sit/>
(2026-04-10)